

عنوان مقاله:

بررسی مروی تاثیر مریبگری بر فلات شغلی و قصد ترک خدمت در سازمانها

محل انتشار:

ششمین همایش ملی فناوریهای نوین در علوم انسانی، مدیریت و بازاریابی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده‌گان:

پریوش جلائیان تهرانی - کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فردوسی مشهد - کارمند شهرداری مشهد

علی اسماعیلی - کارشناسی کامپیوتر دانشگاه خیام - کارمند شهرداری مشهد

راضیه فلاخ خلیل آباد - کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه پیام نور تهران - کارمند شهرداری مشهد

کبری چراغی - کارشناسی روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی رودهن- کارمند شهرداری مشهد

خلاصه مقاله:

اهمیت بررسی رابطه میان روش مریبگری با فلات شغلی و تمایل به ترک خدمت به این دلیل است که حضور کارکنان تا امید در یک سازمان به احتمال زیاد یک عارضه قابل توجهی در عملیات سازمان به وجود می آورد. کارمندان در مواجهه با فلات شغلی به احتمال زیاد احساس سرخوردگی می کنند که باعث می شود کارکنان تمایل بیشتری به ترک خدمت داشته باشند. دلیل اینکه توجه زیادی به موضوع تمایل به ترک خدمت کارکنان می شود این است که تمایل به ترک خدمت اثرات قابل توجهی در سازمان دارد. بسیاری از پژوهشگران بر این باورند که نرخ ترک خدمت بالا اگر به درستی مدیریت نشود ممکن است اثرات منفی بر سودآوری سازمان داشته باشد. اهمیت انتقال دانش تجربی به سایر همکاران دغدغه ای است که از ادوار گذشته تا به امروز در نظر مدیران سازمانی بوده است. تجربه افراد موفق نشان داده است که روابط مریبگری به دلیل انجام کار در کنار افراد با تجربه تاثیر بسزایی بر عملکرد افراد داشته است. با توجه به اهمیت موضوع در این پژوهش به بررسی مروی تاثیر مریبگری بر فلات شغلی و قصد ترک خدمت در سازمانها پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

مریبگری، فلات شغلی ، قصد ترک خدمت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1984457>

